

לעושה נפלאות גדולות לבדו

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 נמשך הענין לשאר בני ישראל - מוכח מזה ש"שמן
2 מנהו" לפחות משהו ממדרגה זו שיף לכל אחד ואחד, וענין זה
3 צריך ליתן לו תוספת חיות בעבודתו, לפעול הענין
4 ד"לעשה נפלאות גדולות לבדו", הינו, שעבודתו בענין
5 ד"לעשה", עושין רצונו של
6 מקום¹⁵, עבודת ה' שלו בהתאם
7 לרצון ה' תהיה לא רק באופן
8 שיומשך להיות "עשה פלא"
9 ויומשך ויושפע ממידת החסד שיש לה
10 שייכות לנאצלים ונבראים, אלא
11 שיומשך גם הענין
12 ד"נפלאות", המשכה מהחסד
13 העצמי שלמעלה מנבראים לגמרי ולא
14 רק "נפלאות" סתם, אלא גם
15 "נפלאות גדולות", במשך כל
16 השנה כולה.
17 ויש לקשר זה עם תורת
18 הבעל-שם-טוב שמביא
19 כבוד-קדושת מורי-והמי
20 אדמו"ר¹⁶ על הפסוק
21 "לעשה נפלאות גדולות לבדו"
22 כי לעולם חסדו", שכל מה
23 שהקדוש-ברוך-הוא עושה
24 (גם בעניני העולם וכל-שכן
25 בענינים רוחניים הנעלים מהעולם)
26 הוא (לא רק "פלא", אלא)
27 "נפלאות גדולות לבדו", ועד
28 שגודל הפלאותם של
29 ה"נפלאות" הוא רק "לבדו"
30 יודע אותם ואילו הנבראים אין
31 בכוחם לדעת ולהכיר את גודל ועוצם
32 הפלא.
33 וממשיך הבעל-שם-טוב לכאר
34 המשך הפתוב "כי לעולם
35 חסדו", "כי" (בגמטריא) הם
36 ל' פלים די'עיר-אנפין

1 ונקבא' דאצילות שנעשים נפש-רוח-נשמה חיות הבאה
2 בשלושה אופנים, כדלהלן לבריאה-יצירה-עשיה, העולמות שלמטה
3 מעולם האצילות, כמבואר בקבלה וחסידות, השורש הראשוני של הנשמות
4 המתהוות בעולמות בריאה יצירה ועשיה - הוא ב"כלים" של עשר הספירות
5 העליונות שבאצילות (המכונות "זעיר
6 אנפין" - פנים זעירות, היינו גילוי
7 מצומצם). ובכל "כלי" יש שלושה
8 ענינים הנקראים גם 'ראש', 'תוך'
9 (אמצע) ו'סוף': העליון יותר הוא זה
10 המשיך את הספירה לספירה שלמעלה
11 ממנה, האמצעי הוא תוכנה של ספירה
12 זו עצמה, והתחתון הוא זה המשיך
13 אותה אל הספירה שלמטה ממנה.
14 וכיוון שכל "כלי" של עשר הספירות
15 נחלק לשלוש, למעשה יש שלושים
16 כלים, שבהם ועל-ידם הוא
17 המשך והשפעת חסדו שמצד
18 עצמו הוא למעלה מעולמות פעולם
19 (על-דרך האמור לעיל
20 שהמשכה של שמחת תורה
21 שמצד עצמה היא בלי גבול היא
22 במשך כל השנה כולה).
23 ו"כן תהיה לנו",
24 שה"נפלאות גדולות לבדו" עם
25 היותם למעלה מעולמות לגמרי
26 יומשכו לעולם, עד לעולם
27 הזה הגשמי והחמרי, למטה
28 מעשרה טפחים, ובאופן
29 גלוי, בחסדים הגלויים, בכני
30 בנים חיי חיים, בריאות ומזוני
31 מזון, פרנסה רויחי ובכל אלה,
32 בריוח ובהרחבה.

10 ויש לקשר זה עם תורת הבעל-שם-טוב
11 שמביא כבוד-קדושת מורי-והמי
12 אדמו"ר¹⁶ על הפסוק "לעשה נפלאות גדולות
13 לבדו כי לעולם חסדו", שכל מה שהקדוש-
14 ברוך-הוא עושה (גם בעניני העולם) הוא (לא
15 רק "פלא", אלא) "נפלאות גדולות לבדו", ועד
16 שגודל הפלאותם של ה"נפלאות" הוא רק
17 "לבדו" יודע אותם. וממשיך לכאר המשך
18 הפתוב "כי לעולם חסדו", "כי" (בגמטריא) הם
19 ל' פלים די'עיר-אנפין ונקבא' דאצילות
20 שנעשים נפש-רוח-נשמה לבריאה-יצירה-
21 עשיה, שבהם ועל-ידם הוא המשך חסדו
22 בעולם (על-דרך האמור לעיל שהמשכה היא
23 במשך כל השנה כולה). ו"כן תהיה לנו",
24 שה"נפלאות גדולות לבדו" יומשכו לעולם, עד
25 לעולם הזה הגשמי והחמרי, למטה מעשרה טפחים, ובאופן גלוי, בחסדים
26 הגלויים, בכני חיי ומזוני רויחי.

(15) ברכות לה, ב. וראה לקו"ת ברכה צט, ג. 16) סה"מ תש"ד ע' 49.

המשך ביאור למסכת בבא מציעא ליום שישי עמוד א

1 אחיו מאב של הקטן, כיון שיש לחשוש שמא יטען אדם זה שנכסים
2 הללו נפלו בחלקו של אחיו מאמו שירש אותם מאביו ביחד עם
3 אותו קטן, ועתה לחלקו באו.
4 [הדין השני שאמר רב הונא, ולא קרוב לנכסי קטן], הטעם הוא,
5 דיפין דלא מחי, כלומר, שהקטן אינו יודע למחות בקרוב זה
6 שהחזיק, כיון שאינו יודע שהוא שלו, אתי - יבוא הקרוב לאחוזין

7 ביה - להחזיק בנכסים ולומר שלחלקו נפלו.
8 אמר רבא שמע מיניה - יש ללמוד, מדרב הונא שאמר שאין מורידין
9 קרוב לנכסי קטן, אבל אדם רחוק מורידים לנכסי קטן, שאין
10 מחזיקין - אין מועלת חזקת שלוש שנים שמחזיק אדם בנכסי קטן
11 להוכיח שקנאה ממנו והיא שלו,